

є права та обов'язки учасника та час коли в нього вже є лише право витребувати виплату своєї частки, а обов'язки вважаються припиненими [2, ст.24].

Водночас, до недоліків Нового Закону слід віднести відсутність належної регламентації процедури та конкретних вимог до волевиявлення інших учасників щодо виходу учасника: зокрема – не вказані форма дозволу або заборони (письмова, усна чи ін.), їх адресат (повідомляється ТОВ, учасник чи всі причетні особи).

Таким чином, зміни у сфері виходу учасника з ТОВ за ЗУ «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю» передбачають низку рішень, які дійсно зроблять процес більш прозорим та регламентованим, і, будемо сподіватися – унеможливлять появу деяких конфліктних ситуацій та експлуатацію пробілів у законодавстві.

Список використаної літератури

1. Смітюх А. В. Корпоративне право у схемах : навчальний посібник [Текст]/ А. В. Смітюх. – Одеса : ОНУ імені І. І. Мечникова, 2017. – 322 с.
2. Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю [Електронний ресурс]: Закон України від 06.02.2018 № 2275-VIII. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/main/2275-19>. – Назва з екрана.
3. Цивільний кодекс України [Електронний ресурс]: Закон України від 16.01.2003 р. № 435-IV. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/435-15>. – Назва з екрана.
4. Про господарські товариства [Електронний ресурс]: Закон України від 19.09.2001 №576-XII. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1576-12>. – Назва з екрана.

М. В. Швець

студ. I курсу магістратури

спеціальність «Право»

Науковий керівник: к.ю.н., доц. А. В. Смітюх

ЩОДО ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ ДИВІДЕНДУ

У загальних нормах корпоративного права України дивіденди загадуються у наступному контексті: ЦК України встановлює, що учасники господарського товариства мають право у порядку, встановленому установчим документом товариства та законом брати участь у розподілі прибутку товариства і одержувати його частину (дивіденди) [1, ст. 116], аналогічні положення містять також ст.ст.

88 та 167 ГК України [2, ст. 88, 167], ст. 10 Закону України «Про господарські товариства» [3, ст.10]. Ці норми не є нормами-визначеннями, але з них можна зробити висновок про те, що дивіденд – це частина прибутку підприємства, яку отримують учасники.

Повноцінне визначення дивідендів містить ст. 30 Закону України «Про акціонерні товариства», де сказано що дивіденд – це частина чистого прибутку акціонерного товариства, що виплачується акціонеру з розрахунку на одну належну йому акцію певного типу та/або класу [4, ст.30].

Альтернативне легальне визначення наводиться у п. 14.1.49 Податкового кодексу України, згідно якого дивіденд – це платіж, що здійснюється юридичною особою, у тому числі емітентом корпоративних прав, інвестиційних сертифікатів чи інших цінних паперів на користь власника таких корпоративних прав, інвестиційних сертифікатів та інших цінних паперів, що засвідчують право власності інвестора на частку (пай) у майні (активах) емітента, у зв'язку з розподілом частини його прибутку, розрахованого за правилами бухгалтерського обліку [5, ст.14].

У доктрині також існує декілька визначень дивідендів.

Л. В. Кузьменко, В. В. Кузьмін, В. М. Шаповалова вважають, що дивіденди – частина чистого прибутку акціонерного товариства, котра щороку розподіляється серед акціонерів відповідно до частки їх участі у власному капіталі товариства. Також на їхню думку дивіденди – це доходи, отримувані суб'єктами оподаткування згідно з корпоративними правами як частина прибутку юридичної особи, включаючи доходи, нараховані як проценти на акції чи на внески до статутних капіталів (за винятком доходів, отриманих від інших видів цінних паперів, від їх продажу і доходів від операцій з борговими зобов'язаннями та вимогами [6, с. 181].

Н. М. Ткаченко вважає, що дивіденди – це платіж, що здійснюється юридичною особою на користь власників корпоративних прав, емітованих такою юридичною особою, у зв'язку з розподілом частини його прибутку [7].

С. М. Злупко вважає, що дивіденд – (лат. *dividendus* – те, що слід поділити) – це дохід, який отримує власник акції за рахунок прибутку акціонерного товариства, частина прибутку, яка щорічно розподіляється між акціонерами залежно від кількості придбаних акцій. Також С. М. Злупко характеризує дивіденд як індикатор ста-

ну економічної кон'юнктури, його різкі зміни свідчать про повороти в тенденціях господарського розвитку [8, с. 864].

Н. А. Каллаур визначає дивіденд як частину суми чистого прибутку організації, яка розподіляється між акціонерами відповідно до кількості, вартістю і видом належних їм акцій [9, с. 96].

Узагальнюючи наведені вище визначення поняття дивіденду можемо запропонувати наступне: дивідендом є чистий дохід учасників господарських товариств, що виплачується з розрахунку на одну належну їм акцію (в акціонерних товариствах) та пропорційно розміру частки в статутному капіталі (в інших видах господарських товариств), або платіж, що здійснюються емітентом корпоративних прав на користь учасників господарських товариств у зв'язку з розподілом прибутку.

Список використаної літератури.

1. Цивільний кодекс України [Електронний ресурс] Закон України від 16.01.2003 № 435-IV. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/435-15/paran669#n669>. – Назва з екрана.
2. Господарський кодекс України [Електронний ресурс]: Закон України від 16.01.2003 № 436-IV. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/436-15/paran720#n720>. – Назва з екрана.
3. Про господарські товариства [Електронний ресурс]: Закон України від 19.09.1991 № 1576-XII. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1576-12>. – Назва з екрана.
4. Про акціонерні товариства [Електронний ресурс]: Закон України від 17.09.2008 № 514-VI. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/514-17/paran358#n358>. – Назва з екрана.
5. Податковий кодекс України [Електронний ресурс]: Закон України від 02.12.2010 № 2755-VI. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/2755-17/paran8575#n8575>. – Назва з екрана.
6. Кузьменко Л. В., Кузьмін В. В., Шаповалова В. М. Фінансовий менеджмент [Текст]: Навчальний посібник. – Херсон: К-89 Олді-плюс, 2003 р. – 240 с.
7. Ткаченко Н. М. Бухгалтерський фінансовий облік, оподаткування і звітність [Текст]: Підручник. – 5-те вид. – К.: Алерта, 2011. 976 с.
8. Злупко С. М. Економічна енциклопедія: У трьох томах. Т. 1. [Текст]/ Редкол. : С. В. Мочерний (відп. ред.) та ін. – К.: Видавничий центр «Академія», 2000. – 952 с.
9. Каллаур Н. А. Дивиденды организации [Текст]/ Н. А. Каллаур. – М. : АКДИ «Экономика и жизнь», 2009. – 159 с.